

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและลักษณะงานอาชีพของประชากรในจังหวัดพระนคร
(The Relationship between Educational Level and Occupation
of the Population of Bangkok)

โดย
นางสาว วิศรีนา ไกוואที ท.บ.

๐๐๑๙๔๖

วิทยานิพนธ์
เป็นส่วนประกอบการศึกษาตามระเบียบปริญญามหาบัณฑิต
ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แผนกวิชาจัปภารศึกษา

พ.ศ. ๒๕๑๓

✓

นักศึกษาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุเสธให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น^๔
ส่วนประกอบการศึกษาตามระเบียบปริญญามหาวิทยาลัย

.....

คณบดีนิติศึกษาลัย

คณบดีกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

..... กรรมการ

..... กรรมการ

..... กรรมการ

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย อาจารย์ ดร. ทวีสันต์ ธรรมธัญ

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อเรื่อง : ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและลักษณะงานอาชีพของประชากรในจังหวัดพระนคร

ผู้ : นางสาว วิศวินา ไกวานิ

แผนก : วิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาลัยกรุงเทพมหานคร

ผู้ควบคุมการวิจัย : ดร.ศรีสุข ธรรมสุก

วัน เที่ยง ปี : ๒ มีนาคม ๒๕๑๓

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้เพื่อศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบรายได้ในลักษณะงานอาชีพ และระดับการศึกษาต่าง ๆ และเปรียบเทียบจำนวนประชากรในลักษณะงานอาชีพและระดับการศึกษาต่าง ๆ

วิธีการวิจัย

ใช้แบบสำรวจที่ครอบคลุมเกี่ยวกับระดับการศึกษา ลักษณะงานอาชีพและรายได้ สอบถามกับประชากรในจังหวัดพระนคร จำนวน 2,105 คน โดยใช้นักเรียนจากโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และ โรงเรียนเทศบาล ในจังหวัดพระนคร ๓๐ แห่ง เป็นสื่อใบปั้งประชากร วิเคราะห์รายได้ และจำนวนประชากรตามลักษณะงานอาชีพและระดับการศึกษา ของประชากรด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance Technique) ถ้าปรากฏว่าค่า F มีนัยสำคัญ (Significance) ให้ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดย กลุ่มค่าวิธีของคันเดน (Duncan's Multiple Range Test) ทดสอบอิ๊กกรัง พูน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า

๑) บุพเพรากอนอาชีพในลักษณะงานอาชีพต่างกันมีรายได้แตกต่างกัน บุพเพรากอนอาชีพ เกี่ยวกับการก้ามีรายได้สูงสุด และจะมีรายได้สูงสุดเกือบครึ่งคันการศึกษา บุพเพรากอนอาชีพ ในลักษณะงานอาชีพเดียวกันมีรายได้แตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา เกือบทุกลักษณะงานอาชีพ

๒) บุญมีการศึกษาในระดับต่าง ๆ กันมีรายได้แตกต่างกัน บุญมีการศึกษาในระดับสูงให้รับรายได้สูงและบุญที่ได้รับการศึกษาในระดับต่ำได้รับรายได้ต่ำกว่า บุญมีการศึกษาระดับเกินกว่าวิชาชีพขั้นสูงมีรายได้สูงสุดเกือบทุกลักษณะงานอาชีพ และพบว่า บุญมีระดับการศึกษาเดียวกัน มีรายได้แตกต่างกันไปตามลักษณะอาชีพเกือบทุกระดับการศึกษา

๓) จำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้ามีจำนวนมากที่สุด และจำนวนประชากรที่มีการศึกษาระดับไม่เกินประถมศึกษาตอนต้นมีจำนวนมากที่สุด

Thesis Title : The Relationship between Educational Level and
Occupation of the Population of Bangkok

Name : Miss Wiswiewa Bhowati

Department : Educational Research

Adviser : Dr. Srisangar Karnasoot

Date : March 2, 1970

ABSTRACT

Objectives:

First, this study attempted to analyse and compare income according to various occupations and income according to various educational levels. Secondly, it tried to compare the amount of people in those occupations and in those educational levels.

Procedures:

The questionnaires, which inquire into details about the educational level, occupation and income were operated to 2,105 guardians of the student from which the sample was drawn from 30 different government schools, municipal schools and private schools. The data collected, income and amount of people, which vary according to the various careers and various educational levels were analysed by means of the Analysis of Variance Technique. The Duncan's Multiple Range Test was called for whenever the F's value obtained was significant.

Findings :

The findings of this study have led to the following conclusions:

- 1) Income according to various occupations is different.

Income from trade is maximum and is maximum in almost all educational levels the income from the same occupation is different according to the educational levels, but in some occupations, it is not.

2) Income according to various educational levels is different. Persons of high educational level get more income than those of low educational level. Persons who possess education beyond higher technical level get maximum income and remain maximum in almost all occupations. The income from the same educational level is different according to the occupations, but in some level of education, it is not.

3) From an occupation point of view, the amount of people in trade is maximum. The people belonged to lower primary level stand the highest amount of the people in view point of level of education.

กิติกรรมประจำต่อ

การเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บูรจัยได้รับความกรุณาจากอาจารย์ ดร. กฤษณะ ธรรมสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้ความเห็นดีและปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องคงๆ ตลอดเวลา ท้าทายอาจารย์ ดร. ประชุมสุข อาจารย์ อาจารย์ ไพบูลย์ รัตน์มังคละและอาจารย์ ประคอง ธรรมสูตรที่ได้ให้ข้อคิดเห็น และแนะนำเกี่ยวกับการหัววิทยานิพนธ์ และอาจารย์ นีล สกอต (Neal Scott) ที่ได้รับมาแก้ไขบทต่อจากอาจารย์ บูรจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ ที่ก่อความน่าหลาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอรำขอนพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

นอกจากนี้ในการร่วมข้อมูล บูรจัยได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากอาจารย์ใหญ่และนักเรียนของโรงเรียน ๓๐ แห่ง จังหวัดขอนพระคุณ และขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

วิศวียา ไกว่าที

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	๓
กิจกรรมประจำวัน.....	๔
สารบัญตาราง.....	๗
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย.....	8
ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย.....	9
การวิจัยอีกหนึ่งเกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้.....	11
2 วิธีค่าเนินงานและวิธีสรุปร่วมทั้งสูตร.....	17
ลักษณะประจากร.....	17
วิธีสูบกัญชาด้วยปาก.....	17
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	17
การค่าเนินงาน.....	18
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	18
3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
4 สรุปผลการวิจัยและขอเชิญอ่านอีกครั้ง.....	61
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	71
ระบบการจัดเก็บภาษีพืชชั้นมาตรฐานสากล.....	72
แบบสอบถาม.....	77

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 รายงานไก่จ้าແນກຄາມประເງທອງລັກຍົດສະການອາຊີ່ພແຂວະຮະດັບກາຮືກໝາ.....	22
2 ສຽບຜົກກາຣິເກຣະໜ້າຄວາມແປງປວນຂອງຮາບໄຕ້ຄາມຮະດັບກາຮືກໝາລະລັກຍົດສະການອາຊີ່ພໂຄບສ່ວນຮວມ.....	23
3 ຮາບໄຕ້ຫ່ວຍເປັນພັນນາຫາຂອງຜູ້ທີ່ປະກອນອາຊີ່ພໃຫ້ວິຊາຊື່ພິກາມຮະດັບກາຮືກໝາຄ່າງໆ	27
4 ສຽບຜົກກາຣິເກຣະໜ້າຄວາມແປງປວນຂອງຮາບໄຕ້ຂອງຜູ້ທີ່ປະກອນອາຊີ່ພໃຫ້ວິຊາຊື່ພິກາມຮະດັບກາຮືກໝາຄ່າງໆ	28
5 ຮາບໄຕ້ຫ່ວຍເປັນພັນນາຫາຂອງຜູ້ທີ່ປະກອນບາຊີ່ພໃນດ້ານນິຫາຮູກກາຣແລະຈັດຄໍາເນີນຄາມຮະດັບກາຮືກໝາຄ່າງໆ	29
6 ສຽບຜົກກາຣິເກຣະໜ້າຄວາມແປງປວນຂອງຮາບໄຕ້ຂອງຜູ້ທີ່ປະກອນອາຊີ່ພໃນດ້ານນິຫາຮູກກາຣແລະຈັດຄໍາເນີນຄາມຮະດັບກາຮືກໝາຄ່າງໆ	30
7 ຮາບໄຕ້ຫ່ວຍເປັນພັນນາຫາຂອງຜູ້ທີ່ປະກອນອາຊີ່ພປະເງທເສີມຍຸດຄາມຮະດັບກາຮືກໝາຄ່າງໆ	31
8 ສຽບຜົກກາຣິເກຣະໜ້າຄວາມແປງປວນຂອງຮາບໄຕ້ຂອງຜູ້ປະກອນອາຊີ່ພປະເງທເສີມຢັນຄາມຮະດັບກາຮືກໝາຄ່າງໆ	32
9 ຮາບໄຕ້ຫ່ວຍເປັນພັນນາຫາຂອງຜູ້ທີ່ປະກອນອາຊີ່ພເກີ່ວກັບກາຮົດໃນຮະດັບກາຮືກໝາຄ່າງໆ	33
10 ສຽບຜົກກາຣິເກຣະໜ້າຄວາມແປງປວນຂອງຮາບໄຕ້ຂອງຜູ້ທີ່ປະກອນອາຊີ່ພເກີ່ວກັບກາຮົດຄາມຮະດັບກາຮືກໝາຄ່າງໆ	34
11 ຮາບໄຕ້ຫ່ວຍເປັນພັນນາຫາຂອງຜູ້ທີ່ປະກອນອາຊີ່ພປະເງທເກມຄວງຄາມຮະດັບກາຮືກໝາຄ່າງໆ	35
12 ສຽບຜົກກາຣິເກຣະໜ້າຄວາມແປງປວນຂອງຮາບໄຕ້ຂອງຜູ້ທີ່ປະກອນອາຊີ່ພປະເງທເກມຄວງຄາມຮະດັບກາຮືກໝາຄ່າງໆ	36

สารบัญบทวิจารณ์ (ต่อ)

รายการที่	หน้า
13 รายได้หน่วยเป็นพันบาทของผู้ที่ประกอบอาชีพเดี่ยวกับการงานส่งและคุณภาพตามระดับการศึกษาต่าง ๆ	37
14 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ของผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการซ่อมส่งและคุณภาพตามระดับการศึกษาต่าง ๆ	38
15 รายได้หน่วยเป็นพันบาทของผู้ที่ประกอบอาชีพประกวดแข่งขันและตู้ญี่ปุ่นคิงานในกระบวนการผลิตตามระดับการศึกษาต่าง ๆ	39
16 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ของผู้ที่ประกอบอาชีพประกวดแข่งขันและตู้ญี่ปุ่นคิงานในกระบวนการผลิต คุณภาพตามระดับการศึกษาต่าง ๆ	40
17 รายได้หน่วยเป็นพันบาทของผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการบริการตามระดับการศึกษาต่าง ๆ	41
18 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ของผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการบริการตามระดับการศึกษาต่าง ๆ	42
19 รายได้หน่วยเป็นพันบาทของตู้ญี่ปุ่นคิงานอาชีพพื้นเมืองจังหวัดอุบลราชธานีตามระดับการศึกษาต่าง ๆ	43
20 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ของผู้ที่ประกอบอาชีพพื้นเมืองจังหวัดอุบลราชธานีตามระดับการศึกษาต่าง ๆ	44
21 รายได้หน่วยเป็นพันบาทของผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษาตอนต้นตามลักษณะอาชีพต่าง ๆ	45
22 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ของผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษาตอนต้นตามลักษณะอาชีพต่าง ๆ	47
23 รายได้หน่วยเป็นพันบาทของผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษาตอนปลายตามลักษณะอาชีพต่าง ๆ	48

สารบัญตาราง (ก)

ตารางที่		หน้า
24	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ของบุคคลทั่วไปที่เกิน ประมาณศึกษาตอนปลายตามลักษณะงานอาชีพค่าง ๆ	49
25	รายได้หน่วยเป็นพื้นที่ของบุคคลทั่วไปที่เกินประมาณศึกษาตอนต้นตาม- ลักษณะงานอาชีพค่าง ๆ	50
26	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ของบุคคลทั่วไปที่เกิน มัธยมศึกษาตอนต้นตามลักษณะงานอาชีพค่าง ๆ	51
27	รายได้หน่วยเป็นพื้นที่ของบุคคลทั่วไปที่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลักษณะงานอาชีพค่าง ๆ	52
28	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ของบุคคลทั่วไปที่เกิน มัธยมศึกษาตอนปลายตามลักษณะงานอาชีพค่าง ๆ	53
29	รายได้หน่วยเป็นพื้นที่ของบุคคลทั่วไปที่เกินวิชาชีพขั้นสูงตามลักษณะ งานอาชีพค่าง ๆ	54
30	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ของบุคคลทั่วไปที่เกิน วิชาชีพขั้นสูงตามลักษณะงานอาชีพค่าง ๆ	55
31	รายได้หน่วยเป็นพื้นที่ของบุคคลทั่วไปที่เกินวิชาชีพขั้นสูงตามลักษณะ งานอาชีพค่าง ๆ	56
32	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรายได้ของบุคคลทั่วไปที่เกินกว่า วิชาชีพขั้นสูงตามลักษณะงานอาชีพค่าง ๆ	57
33	จำนวนประชากรในแต่ละระดับการศึกษาและแหล่งลักษณะงานอาชีพ.....	58
34	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของจำนวนประชากรตามระดับการศึกษาและ ลักษณะงานอาชีพโดยส่วนรวม.....	59